

CONGRES DE CULTURA CATALANA
Ambít d'Antropologia i Folklore

Estimate amics: Parodiant una cèlebre frase, crec que caldria dir que si el Congrés de Cultura Catalana no existís caldria inventar-lo. Aquest és, doncs, el gran mèrit dels qui n'han tingut la idea i l'estant realitzant, amb la cooperació dels Àmbits.

Mai no s'havia vist un conjunt tan vast de la nostra panoràmica cultural com en l'enumeració dels 25 Àmbits amb què el Congrés ha estat estructurat i també en les campanyes en cur

Però us haig de confessar que hi trobo a mancar una consciència de profunditat i de transcendència de futur, així com un sentit de globalitat, o sigui una actitud de projecció prospectiva que inspiri totes i cadascuna de les activitats compromeses en els Àmbits previstos, ja que, com ha estat dit molt justament, cal "preveure per a poder", puix que és el futur el que condiona i desenvolupa el present.

Es una tasca ingent la de voler refer un país, o sigui, unes estructures i unes institucions i, alhora, també, la de refer un poble i uns ciutadans.

Per això caldrà donar la importància que es mereix a conèixer les essències que caracteritzen la nostra manera d'ésser tant a nivell col·lectiu com individual. Caldrà estudiar també les característiques del nostre pensament filosòfic, les nostres formes de vida i el nostre comportament humà, no oblidant l'amor a la llibertat que distingeix el nostre poble.

El "Psicoanàlisi del Català" d'August Matons, els anàlisis de Vicens i Vives i de Muñoz Espinalt i d'altres, seran punts de partida per a establir la situació actual de la nostra gent i poder constatar fins a quin punt ens han malejat aquelles centúries de decadència nacional i fins a quin punt ha accentuat en nosaltres els factor negatius, aquell trencament violent de la consciència de la pròpia ètnia i de la pròpia identitat, a causa de la defeta de l'any 1714, que destruí totes les estructures de la nostra vida nacional i que intentà convertir-nos de ciutadans en súbdits, fins als nostres dies passant pels fets i les conseqüències, polítiques i militars dels anys 1931 i 1936 (amb l'Estatut d'Autonomia i la Guerra Civil).

Això ens permetrà d'enfocar la tasca principalíssima de recrear una il·lusió col·lectiva que desvetlli les energies latents del nostre poble i que sigui, alhora, el motor que ens impulsi en la gran tasca de reconstrucció nacional i humana.

Crec, doncs, que partint de les Conclusions del Congrés, caldria establir un PROJECTE, global i coherent que, a partir d'allò que hem estat i d'allò que ara som, pugui marcar les línies mestres d'allò que volem ésser en l'esdevenidor i de la manera com caldrà orientar els nostres esforços per a aconseguir-ho o sigui: anar més enllà d'unes Conclusions (pròpies dels Àmbits), per a enfocar d'una manera deliberada la qüestió fonamental d'establir una dinàmica sistematitzada i global, en forma de PROJECTE estructurat en vistes, a la seva realització progressiva, que compregui fonamentalment el desenvolupament simultani tant del nostre país com del nostre poble, o sigui: prestant tanta atenció als problemes i a les estructures, com a les persones que les han d'enfrontar i d'organitzar. Al capdavant un país és l'exponent de la qualitat humana de la seva gent.

Em plau, doncs, de presentar-vos l'adjunta PROPOSTA on es sintetitza, d'una manera ordenada i concreta, encara que molt esquematitzada, la línia de pensament que ha de possibilitar la formulació del PROJECTE esmentat.

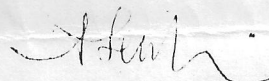
Si la idea ha de procedir l'acció, en aquest cas concret, ha d'ésser una idea poderosa en profunditat i en transcendència de futur: o sigui una PROPOSTA PROSPECTIVA, de reconstrucció nacional i de reconstrucció antropològica.

No oblidem que l'odat d'or de la nostra Catalunya està en el futur i que el futur el podem influir, ja que depèn de nosaltres en primer terme, si és que en tenim la convicció i hi posem la nostra voluntat d'esforç.

Aquesta és la millor cooperació que us puc oferir, d'acord amb la meua formació i coneixements.

Em poso a la vostra disposició per a ajudar-vos a fer viable i comprensiva la línia del meu pensament.

Ban cordialment

Amadeu Serch

Barcelona, 25 de febrer del 1977.